

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 13. maj 2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepoli-
tik og Jura
Sagsbeh.: DEPIVR
Sagsnr.: 1605298
Dok. nr.: 84516

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 15. april 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 487 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Spørgsmål nr. 487:

”Vil ministeren redegøre for gældende lovgivning om brug af særlige døråbnere på plejecentre for demente, herunder komme med eksempler på lovlig anvendelse af særlige døråbnere på plejecentre for demente?”

Svar:

Udgangspunktet ved plejen af mennesker med demens, herunder borgere, som er dørsøgende, er, at magtanvendelse er undtagelsen og aldrig må erstatte omsorg, pleje og socialpædagogisk bistand. I forhold til borgere, der er dørsøgende, har personalet for eksempel mulighed for at gå i dialog med borgeren eller ledsage borgeren.

Lovgivningen om brug af særlige døråbnere er beskrevet i servicelovens kapitel 24 om magtanvendelse, som hører under Social- og Indenrigsministeriets ressort, hvorfra der er indhentet nedenstående bidrag til besvarelse af spørgsmålet:

”Det fremgår af servicelovens § 125 stk. 3, at der i visse tilfælde kan anvendes særlige døråbnere, når der er nærliggende risiko for, at en eller flere borgere ved at forlade bo- eller dagtilbuddet udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personska-
de, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne ri-
siko.

Derudover er det en betingelse, at lovens øvrige muligheder forgæves har været an-
vendt. Mindre indgribende foranstaltninger i form af fx alarm- og pejlesystemer skal
derfor først forgæves have været afprøvet, inden der sættes ind med den mere ind-
gribende foranstaltning i form af særlige døråbnere.

Særlige døråbnere kan fx være dobbelte dørgreb, dobbelttryk for døråbning og lig-
nende, der vanskeliggør, at visse borgere med betydelig og varigt nedsat funktions-
evne går ud og udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personska-
de. Foran-
staltningen må ikke have karakter af en egentlig aflåsningmekanisme, men må alene
virke forsinkende i forhold til den pågældendes frie færden, så personalets opmærk-
somhed henledes på, at den pågældende går ud.

Det fremgår videre af § 125, stk. 4, at tilbageholdelse i boligen m.v. ikke må være en følge af de særlige døråbnere, uden kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse herom efter servicelovens § 127. Alle, der ikke kan betjene de særlige døråbnere, skal således have den nødvendige hjælp til det, med mindre der er tale om en borger, hvor myndigheden har truffet beslutning om tilbageholdelse i boligen.”

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Ina Vang Runager